

Arrest

nr. 181 750 van 3 februari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2016 en om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 1 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen van de tweede verwerende partij en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 22 december 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 januari 2017.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. GOOSSENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tot nietigverklaring tegen de beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 24 augustus 2016, evenals een beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie d.d. 1 september 2016 waarbij aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) werd afgeleverd.

2. Inzake de beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 24 augustus 2016

2.1. Uit de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd op basis van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) omdat hij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor het gehoor op het Commissariaat-generaal dat voorzien was op 25 juli 2016 en hij geen geldige reden meegedeeld heeft ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen de vooropgestelde termijn.

2.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het gehoor op 25 juli 2016 niet kon doorgaan wegens ziekte van de tolk en stelt dat de verwerende partij haar zorgvuldigheidsplicht miskent door de afwezigheid van de tolk te negeren.

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juni 2016 bij aangetekend schrijven een oproeping tot gehoor, dat doorgaat op 19 juli 2016, heeft verstuurd (adm. doss., stuk 12) naar de door verzoeker op 4 februari 2016 gekozen woonplaats (adm. doss., e-mail meester Goossens, stuk 14), zijnde Baalsebaan 87 te Tremelo. Bij aangetekend schrijven van 1 juli 2016 wordt aan verzoeker op hogervermeld adres medegedeeld dat het gehoor voorzien op 19 juli 2016 geannuleerd wordt als gevolg van een administratieve wijziging.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 juli 2016 bij aangetekend schrijven een tweede oproeping tot gehoor, voorzien op 25 juli 2016, heeft gestuurd naar hoger genoemde door verzoeker gekozen woonplaats. Uit het gehoorverslag van 25 juli 2016 (adm. doss., stuk 7) blijkt dat verzoeker niet aanwezig was en er wel degelijk een Somalische tolk aanwezig was. Nergens uit het administratief blijkt dat, in tegenstelling tot wat verzoeker pretendeert, het gehoor niet kon doorgaan wegens ziekte van de tolk. Verzoeker heeft ook geen enkele reden medegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/8 van de vreemdelingenwet verzoeker op correcte wijze heeft opgeroepen maar dat verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de laatste oproepingsbrief die hem werd verstuurd. Dit wordt in het verzoekschrift overigens op generlei wijze betwist. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onredelijk of onzorgvuldig zou hebben gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

Op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct besloten tot de weigering van de vluchtelingstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het niet reageren op een oproeping zonder hiertoe enige overmacht aan te tonen, komt de commissaris-generaal terecht tot het besluit dat verzoekers gedrag blijk geeft van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4. Aldus lijkt het er op dat verzoeker geen gegronde middelen tot nietigverklaring van de beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 24 augustus 2016 heeft aangevoerd.

3. Inzake het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) d.d. 1 september 2016.

3.1. *Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing werd genomen in uitvoering van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 75, § 2 van het vreemdelingenbesluit. Laatstgenoemd artikel verwijst naar artikel 52/3, §1 van de vreemdelingenwet.*

Uit voormeld artikel 52/3, § 1 blijkt dat, indien aan de vreemdeling die onregelmatig in het Rijk verblijft, de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus niet werd toegekend, indien de asielaanvraag niet in overweging wordt genomen of indien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep van zulke vreemdeling tegen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, 1° van de vreemdelingenwet, de staatssecretaris of zijn gemachtigde beslist dat deze vreemdeling valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 12° van de vreemdelingenwet bedoelde gevallen. Gelet op de bewoordingen van artikel 52/3, § 1 van de vreemdelingenwet beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde bij het nemen van zijn beslissing niet over enige appreciatiemogelijkheid indien hij vaststelt dat aan beide navolgende bepalingen is voldaan: ten eerste, de asielaanvraag werd niet in overweging genomen, de vreemdeling werd de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd of de Raad heeft het beroep van de vreemdeling tegen een beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verworpen én ten tweede, deze vreemdeling verblijft onregelmatig in het Rijk.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uit de bewoordingen van artikel 7, eerste lid van de vreemdelingenwet blijkt dat de staatssecretaris of zijn gemachtigde eveneens niet over enige appreciatiemogelijkheid beschikt wanneer de vreemdeling zich bevindt in één of meerdere van de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van deze bepaling bedoelde gevallen. Het gebruik van het woord “moet” duidt immers op een gebonden bevoegdheid van de staatssecretaris of zijn gemachtigde.

In casu dient te worden vastgesteld dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet bevindt. Deze motivering wordt door de verzoekende partij geenszins betwist. Gelet op voormelde dubbele gebonden bevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt, dient er dan ook op gewezen te worden dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel niet anders vermag dan in uitvoering van artikel 52/3, § 1 en artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten, een bevel om het grondgebied te verlaten af te geven. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker dan ook geen nut opleveren.

3.2. *Het overige betoog van verzoeker doet geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat.*

3.3. *Aldus lijkt het er op dat het beroep tot nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker d.d. 1 september 2016 onontvankelijk is wegens een gebrek aan belang.”*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partijen zijn niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep.

In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. De Raad wijzigt zijn standpunt.

Uit het attest van het Commissariaat-generaal d.d. 25 juli 2016 toegevoegd aan het verzoekschrift (zie stuk nr. 4) en nogmaals neergelegd door verzoekende partij, blijkt dat het gehoor voorzien op 25 juli 2016 niet kon doorgaan wegens afwezigheid van de tolk. Uit dit attest afgeleverd op 25 juli 2016 en ondertekend voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt geenszins dat het gehoor niet kon plaatsvinden omdat de verzoekende partij niet aanwezig was.

De commissaris-generaal heeft dan ook ten onrechte op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Vermits aan de beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 24 augustus 2016 een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, dient deze beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

5. Zoals uit de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie d.d. 1 september 2016 (bijlage 13^{quinqies}) blijkt, blijkt dat het thans aangevochten bevel gesteund is op de eerste aangevochten akte. Nu de Raad een middel gegrond acht dat is gericht tegen deze akte en overgaat tot vernietiging ervan, is de rechtsgrond van het bevel verdwenen. Gelet op de goede rechtsbedeling en het rechtzekerheidsbeginsel dient bijgevolg ook het aangevochten bevel uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 augustus 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

Het bevel genomen door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 1 september 2016 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS